

mulige, men ganske vist uden at spille Komædie og bilde Folk ind, at det er noget forfærdelig stort, vi gør.

Jeg synes, at den højtærede Minister hellere end at gøre disse mange kunstige Spring ud i det uvisse skulde beskæftige sig med Sagen, som her foreligger, det Spørgsmaal, som han endnu ikke har besvaret paa en udtømmende Maade, hvorledes han vil behandle disse 18 000 arbejdsløse — eller 19 000, eller selv om det kun er 16 000, som Ministeren siger —, som ved hans Cirkulære afskæres fra enhver Understøttelse. Hvortil skal disse Mennesker henvises? Har den højtærede Regering Arbejde at anvise? Eller har den hemmelige Kilder, hvoraf den kan øse Midler til deres Underhold? Grundlovens Bestemmelse er klar nok, den højtærede Minister har faaet den opløst af mig en Gang, han ved altsaa, at Grundloven sikrer Borgere, som ikke er i Stand til at klare sig selv, det nødvendige til Underhold. Nu berøver den højtærede Indenrigsminister med eet Slag 18 000 eller i det mindste 12 000 Arbejdere deres hidtil oppebaarne 10—12 Kr. om Ugen, og i Løbet af kort Tid vil Tallet 12 000 jo i hvert Fald løbe op til det samlede Tal i de paagældende Fag, altsaa 16 000 eller 18 000 eller 19 000, hvor stort det rigtige Tal nu er. Disse Folk staar uden noget Sted at vende sig til og maa have en Anvisning derpaa fra den, der er nærmest til det, fra den Minister, der har berøvet dem de 10—12 Kr., eller hvor mange Kroner det nu er, de har haft i Understøttelse hidtil.

Jeg synes, det var langt rimeligere, at den højtærede Minister for Alvor beskæftigede sig med dette Spørgsmaal og gav os Besked paa det, der er Sagens Kærne, hvorledes disse Mennesker i Fremtiden tænkes at være stillet i Forholdet til det Cirkulære, som den højtærede Minister nu har udstedt. Vel kan man hist og her finde Bidrag, der viser, hvorledes Venstre mener at kunne behandle danske Arbejdere. Jeg ved ikke, om saadanne Udtalelser altid er Udtryk ogsaa for Regeringens Opfattelse. Med den højtærede Formands Tilladelse tør jeg maaske lige læse et Par Linier fra et Venstreblad „Morsø Folkeblad“ for en af de sidste Dage. Dette Blad taler om Roearbejdet og stiller det Spørgsmaal, om man kan undvære udenlandske Roearbejdere. Nej, siger Bladet, det er dog vist tvivlsomt, for Roearbejdet, som Folk fra Byerne saa

skulde i Lag med, vilde det vist knibe med, det vilde vel knibe med at faa en dorsk Købstadarbejder til at gøre Efteraaret med, hvor man maa vade i Søle til Knæene; for øvrigt menes det, at der er rigelig Tilgang af Arbejdskraft paa Landet under Hensyntagen til Landbrugets Ydeevne; der er 4 000—5 000 polske Arbejdere, men man har faaet foretaget en Udrensning, og det er kun dygtige Folk, der er tilbage. Ja, naar det drejer sig om polske Arbejdere, om de 4 000—5 000, der er tilbage, og som man nødig vil skille sig af med, saa er det dygtige Folk, men naar man taler om Muligheden for at faa Købstadarbejdere derud, saa er det dorske Arbejdere, som man ikke kan betro det Arbejde, her er Tale om. Jeg synes, det er en ejendommelig Tone og et ejendommeligt Bidrag til Afhjælpning af den Nødtilstand, der er til Stede. Men det er et meget godt Bidrag til Belysning af, hvorledes man i Venstrekredse ser paa Arbejderspørgsmaalet og paa danske Arbejderes Fremtidsmuligheder.

Af den højtærede Ministers Gaaen udenom Sagens Kærne i Dag maa man faa den Opfattelse, at han mere eller mindre stærkt deler saadanne Betragtninger som dem, der her er fremsat. Og selv om den højtærede Minister, saa vidt jeg forstod, sagde saadant noget som, at naar man foreslaar en Misbilligelse, udelukker det jo videre Forhandling, maa jeg sige, at hvad den højtærede Minister har sagt, har ikke indgydt nogen Art af Tillid til, at der vil ske noget godt under hans Virksomhed i denne Sag i Fremtiden. Men jeg skal gerne imødekomme den højtærede Minister — og ogsaa det ærede Medlem Hr. Sven — og undlade Misbilligelsen til Ministeren, og jeg skal da tage tilbage den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som er fremsat af mig, og som er betegnet som Nr. 1, og anbefale mine Partifæller at stemme for den under Nr. 3 opførte, som jo indeholder den samme Ordlyd, blot at der ikke er nogen Misbilligelse, men en Beklagelse, og der er en yderligere Belysning af Ministerens Optraeden i Cirkulæresagen. Jeg skal anbefale, at man stemmer for denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som jo er en Udvidelse af den af mig oprindelig fremsatte, og haabe, at den højtærede Minister herefter vil tage tilbage sin Trusel om ikke at ville forhandle om denne Sag — som det dog